

מסכת חולין

פרק ב משנה י

השוחט לשם עולה, לשם זבח, לשם אשם תלוי, לשם פסח,
לשם תודה, שחיטתו פסולה. ורבי שמעון מכשיר. שנים
אוחזין בסכין ושוחטין, אחד לשם אחד מכל אלו, ואחד לשם
דבר פשר, שחיטתו פסולה. השוחט לשם חטאת, לשם אשם
ודאי, לשם בכור, לשם מעשר, לשם תמורה, שחיטתו כשרה.
זה הכלל, כל דבר שנדר ונדב, השוחט לשמו, אסור, ושאינו
נדר ונדב, השוחט לשמו, פשר: